UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct. Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

An non defecerit fides Petri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-83011

Visual Library

„ Petro, vt nunquam deficiat fides eorum. Ex quo elicimus, extra periculum defectionis esse, quia eorum „ pietati constantiã postulans filius Dei, repulsam passus non est. Quid hinc nos discere voluit Christus, nisi „ vt confidamus, perpetuo nos fore saluos, quia illius „ semel facti sumus.] Magna præfidentia, sed stolida, conficere conatur, Christum pro omnibus electis orasse, ne fides eorum deficeret, quia pro Petro orauit, vnius Apostoli priuilegium in omnes extendit, & cunctis securitatem inter tot pereuntium greges promittit.

Non omnibus obtinuit, quod Petro.

Loquitur tam de præsente afflictione, quam illa, quam toto vitæ & mortis tempore Apostoli pertulerunt, quæ plurimæ. & grauissimæ fuerunt.

Petrum appellat, tanquam caput omnium, & omnes confirmaturum: ad principis enim exemplum cęteri reguntur.

Prædestinati possunt peccare mortaliter.

§. 3. Bellarminus l. 1. c. 7. de amissione gratiæ & statu peccati. Prædestinatos posse peccare mortaliter probat. Petrus enim prædestinatus erat, peccatũ quo negauit & peierauit, mortale fuit. Pareus totum hoc concedere se ait, & aliud, contra veritatem, telum intorquet.

„ [Aut Petrus Apostolus, *ait*, ter negando & „ eiurando Dominum, penitus excussit Spiritum S. amisit fidem, excidit gratia: aut non. Si penitus hæc amisit: sequitur irritam fuisse Christi pro Petro precationem: Orauí pro te, ne deficiat fides tua: quod absurdum. Dicet, lapsu fidem interruptam: postea reditam ei fuisse. Frustra est. Non dicit Dominus; Oraui pro te, vt restituatur tibi fides, sed, ne deficiat fides tua. Interrupta & restituta Petro fides non fuisset vna numero fides Petri, pro qua precatus erat Christus ne deficeret. Irrita igitur deprecatio Christi fuisset, quod absit. Si non amisit penitus fidem, Spiritum, gratiam: stat sententia, sanctos, quando victi cupiditatibus vt Dauid Propheta, vel metu, vt Petrus Apostolus, ex infirmitate carnis lethaliter peccant, non penitus amittere Spiritum Sanctum, fidem, gratiam: licet vulnera lethalia eis infligat Satan, quæ nisi per veniam misericordiæ Dei sanarentur, totaliter auulsos à Deo tandem æterno inuoluerent exitio.]

Fidem sine iustitia esse posse.

Respondeo. Orthodoxos omnes affirmare Petrum gratiam peccando amisisse, gratiam inquã sanctificantem, seu gratum facientem, non tamen fidem; Imperitè autem ista semper coniungit, fidem & iustitiam, cum nos iustitiam nunquam sine fide, sine iustitia fidem esse doceamus. Non enim si quis fidelis labitur, fidem lapsũ perdit, sed gratiam, qua Deo placet.

Porro non confici inde Papam habere gladium vtrumque, & ius sæculare directum docet Bellarm. l. 5. c. 5. de Pontifice Romano.

QVÆSTIO II.

An non defecerit fides Petri?

Christus non orauit eo modo pro omnibus, quo pro Petro.

§. 1. ORasse pro perseuerantia Petri in fide se Christus affirmat, exauditum res ipsa clamat, & præsens promissio. Cribratus est, turbatus, negauit, peierauit, non est amissa tamen fides, sed fidei confessio. Aretius pro omnibus fidelibus Christum id impetrasse, vt non deficiat fides ipsorum, contendit, cum tamen multorum apostasiæ, lapsusque ostendant, id non omnium esse, sed paucorum; Petro autem publicè promissum.

§. 2. Cum autem fides Petri, non in eo modo, vt Ecclesiam doceat, sed in omnibus successoribus necessaria, non pro solo Petro, sed omnibus quatenus Ecclesiæ præsides sunt, Petri successoribus orauit. Firmata igitur de fide, non de carne Petri Ecclesia, non enim cum Petro moriente est emortua fides. Nam ad successores transijt promissio gratiæ, ad quos onus officij deuolutum est. Theophylactus Petrum exemplum pænitentiæ fuisse, & principatum recepisse ait. Vide & Chrysostom. homil. 55. in Matth. Sic Synodi quartæ Patres definiunt, *ὅτι μακαριώτατος ἐπίσκοπος τῶν ῥωμαίων πόλεως, ἡ τὴν ἱεροσύνην κατὰ πάντων ἡ ἀρχαιότης παρέχει, κρίσεσι καὶ ἐυπρέπειαν ἔχει περὶ πίστεως, καὶ ἱερέων ἀνακηρύττει. Vt beatissimus Episcopus Romanæ ciuitatis, cuius sacerdotium Pontifex contra omnes antiquitas posse prodit, locum & potestatem habeat omnes iudicandi.*

Petri priuilegium.

Fides propria.

§. 3. Hinc etiam clarum est; Pontificem agentem de articulis fidei, conuocato consilio, & debita diligentia adhibita errare non posse. Fides enim eius non deficiet. Filius enim Dei repulsam passus non est.

Certe oratione Christi ita firmatam Petri fidem, successorumque eius, vt publice Ecclesiæ falsam doctrinam proponere non possint, veteres interpretes magno numero docent. Leo 1. de assumptione ad Pontificatum. Leo 9. Epist. ad Petrum Antiochenum Patriarcham. Agatho Epist. ad Constant. in Synod. 6. act. 4. Lucius 1. Epist. 1. ad Episcopos Hispaniæ. Bernhard. Epist. 90. ad Innocent.

Petrus non fuit Satan.

§. 4. Porro ridiculum est, accommodare Pontifici quod Christus dixit Petro, *Vade retro Satan.* Hoc si Petri auctoritati non obstat, nec Pontificum obstabit. Pari enim modo in vtrosque diceretur. Matth. 16. 23. Christus ita respondet, *Vade post me Satana* &c. Vbi Petrum non nominat diabolum, sed Satan, hoc est aduersarium, quod Christi voluntati de morte amore quodam & incogitantia aduersaretur, quod Pontifices facere etiam possunt, vt infirmitate humana contra Dei voluntatem agunt, nec ideo tamen à fide excidunt.

VERSVS 36.

At illi dixerunt nihil: Dixit ergo eis: Sed nunc qui habet sacculum, tollat similiter & peram, & qui non habet, vendat tunicam suam & emat gladium.

QVÆSTIO I.

An gladio vti Apostolos Christus iubeat?

§. 1. DVplex sensus esse potest. Primus: *Sed nunc qui habet sacculum, tollat, & emat gladium, similiter peram, & emat gladium. Qui autem ista non habet, vendat tunicam, & emat gladium.* Alter, *qui sacculum habet, eum secum tollat, & sibi de victu prospiciat, instat enim tempus, quo amicis & hostibus vti discipuli non poterunt, similiter & peram tollat commeatu refertam.* Imo *qui gladium non habet, vendat tunicam & emat, nusquam* enim inter *inimicos tutus* erit. Apud Basilium in Asceticis defens. 251. habetur *ἀρεῖ, πλήσει, ἀγοράσει*, sed melior recepta lectio.

Duplex sensus.

Gladius.

§. 2. Non